

(Kort bemærkning).

N. Chr. Christensen: Ja, jeg skal ikke føje noget til det ærede medlem hr. Baunsgaards udtalelse om, at det radikale venstre ingen dårlig samvittighed har i denne sag; det tror jeg jeg vil overlade til pressens repræsentanter at bedømme. Men når det ærede medlem siger, at pressen skal vogte sig for at få en særstilling, minder jeg det ærede medlem om, at den højtærede økonomiminister netop her i tinget har fremsat forslag til beslutning om, at pressens ytringsfrihed skal sikres, og at konflikter ikke skal kunne opstå. Det har vi prøvet på, som jeg sagde før, men det er desværre ikke lykkedes for os. Mere har jeg ikke at føje til.

(Kort bemærkning).

Baunsgaard: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at jeg udtrykkelig har nævnt, at jeg ønsker, at pressen skal have en særstilling, men ikke en særstilling, som en af parterne kan tage sig betalt for. Det, ærede medlem, er det opgaven for os at finde frem til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Carl P. Jensen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer, og jeg beder om, at udvalget må blive nedsat i dag.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Da der foreligger indstilling fra grupperne, skal jeg allerede i indværende møde lade foretage valg af det udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte.

Man gik altså til:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i lov om mægling i arbejdsstridigheder.

Valgt blev: *Carl P. Jensen, Einer-Jensen, Per Hækkerup, Lund Jensen, Poul Nilsson, Hans Rasmussen, Ravn, Baunsgaard, Helge Madsen, Thisted Knudsen, Henry Christensen, Erik Eriksen, Axel Kristensen, Sønderup, Poul Sørensen, Aksel Møller og Adolph Sørensen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1958 til 31. marts 1959.

(Foregående forhandling findes i tidenden sp. 1203, 1282 og 1405).

Forhandlingen genoptoges.

Peter Jørgensen: Når jeg tager ordet under finanslovdebatten, er det for at rejse et par spørgsmål, som ligger mig meget stærkt på sinde.

Jeg vil allerførst nævne en sag, som efterhånden har været til behandling adskillige gange i finansudvalget, nemlig spørgsmålet om en hurtigfærge fra Århus til Kalundborg. Jeg tror, det er tre gange, denne sag har været forelagt i finansudvalget, uden at den endnu har fundet sin endelige afgørelse. Jeg må indrømme, at der måske i denne sag har været visse ting, som der har været grund til at tage op til en nærmere undersøgelse. Noget af det, der har været drøftet i finansudvalget med hensyn til denne hurtige rute, er forrentningsspørgsmålet og spørgsmålet om, hvilket overskud en sådan færge kunne give. Man mødte i første omgang i finansudvalget med et forslag om en sådan hurtiggående færge — og det kan jo ikke underkendes, at en modernisering på dette område er nødvendig — idet man regnede med en forrentningsprocent på 4½, den procent, som statsbanerne almindeligvis regner med som forrentning af de investeringer, der foretages. Imidlertid er der nu foretaget en ny beregning. Man har sat renten til markedsrenten, ca. 6½ pct., men man har samtidig fundet ud af, at man havde glemt at tage de priser, som der i sin tid var på olien — Suezolien, om man kan sige det